

deSingel

Internationale Kunstcampus

2009-2010 BLAUWEZAAL

**ACADEMY OF ANCIENT
MUSIC**

OLV. RICHARD EGARR

WO 18 NOV 2009

2009-2010 / PURCELL

B'ROCK & INNSBRUCKER FESTIVALCHOR OLV. TIMOTHY BROWN
DO 3 SEP 2009

LOD & 10 ACCORDEONS OLV. PHILIPPE THURIOT
ZO 6 SEP 2009

RICERCAR CONSORT OLV. PHILIPPE PIERLOT
ZA 24 OKT 2009

KOOR & ORKEST COLLEGIUM VOCALE GENT
OLV. PHILIPPE HERREWEGHE
DO 12 NOV 2009

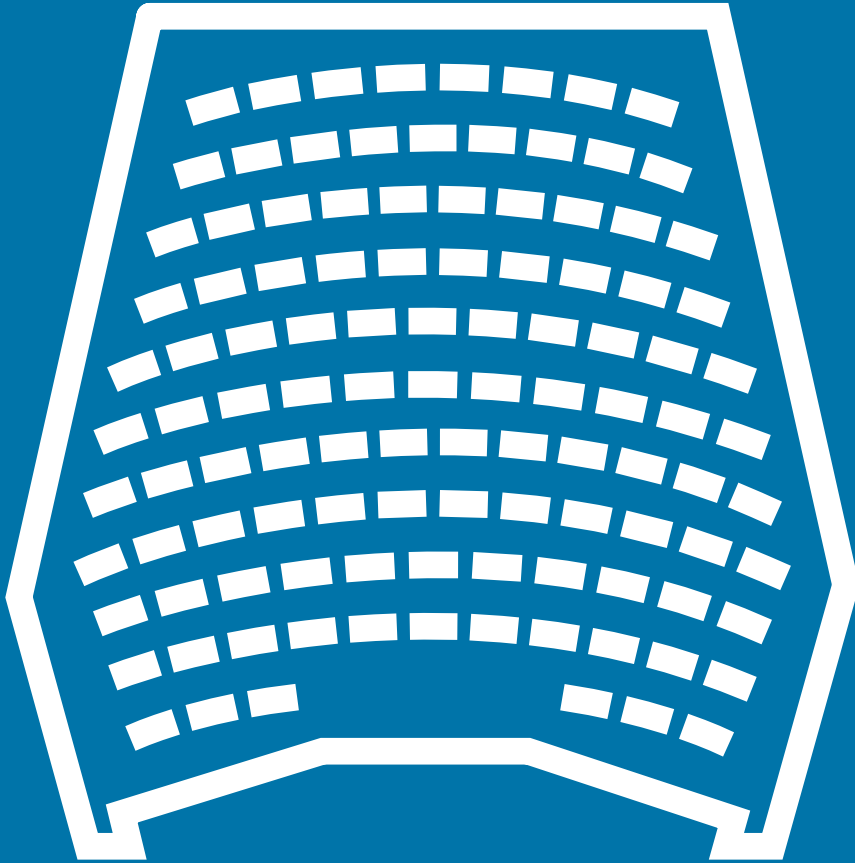
**ACADEMY OF ANCIENT MUSIC OLV. RICHARD EGARR
WO 18 NOV 2009**

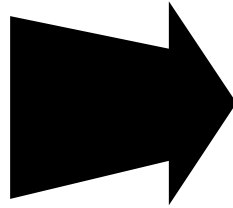
B'ROCK & LOD & JEAN PAUL VAN BENDEGEM OLV. FRANK AGSTERIBBE
VR 22 JAN 2010

AKADEMIE FÜR ALTE MUSIK BERLIN & VOCALCONSORT BERLIN
WO 17 MRT 2010

inleiding **Jan Devlieger / 19.15 uur / vergaderzaal**
begin **20.00 uur**
pauze omstreeks **20.50 uur**
einde omstreeks **22.00 uur**

teksten programmaboekje **Jan Devlieger**
coördinatie programmaboekje **deSingel**

ACADEMY OF ANCIENT MUSIC

RICHARD EGARR muzikale leiding
CAROLYN SAMPSON sopraan

HENRY PURCELL (1659-1695)

Chacony for strings, Z730

Man is for the woman made, Z605

From silent shades, Z370

Music for a while, Z583

Selectie uit 'The Fairy Queen', Z629:

Thrice happy lovers

When I have often heard

The Plaint

See, even night

Hark, the echoing air

pauze

Selectie uit 'Dido and Aeneas', Z626:

Ritornello

Oft she visits

Witches Dance

Dido's Lament

GEORG FRIEDRICH HÄNDEL (1685-1759)

Concerto Grosso in Bes, opus 3 nr 2

Vivace - Adagio - Allegro - Minuet - Gavotte

Ouverture tot 'Rinaldo'

Destero dall'empia (uit 'Amadigi')

Lassa! Ch'io t'ho perduta (uit 'Atalanta')

Ma quando tornerai (uit 'Alcina')

Let the bright Seraphim (uit 'Samson')

gelieve uw GSM uit te schakelen

De inleidingen kan u achteraf beluisteren via www.desingel.be
Selecteer hiervoor voorstelling/concert/tentoonstelling van uw keuze.

Op www.desingel.be kan u uw visie, opinie, commentaar, appreciatie, ..
betreffende het programma van deSingel met andere toeschouwers delen.
Selecteer hiervoor voorstelling/concert/tentoonstelling van uw keuze.
Neemt u deel aan dit forum, dan maakt u meteen kans om tickets te winnen.

Bij elk concert worden cd's te koop aangeboden door 't KLAverVIER,
Kasteeldreef 6, Schilde, 03 384 29 70 > www.tklavervier.be

foyer de kunsthaven

enkel open bij avondvoorstellingen in rode en/of blauwe zaal
open vanaf 18.40 uur
kleine koude of warme gerechten te bestellen vóór 19.20 uur
broodjes tot net vóór aanvang van de voorstellingen en tijdens pauzes

Hotel Ramada Plaza Antwerp (Desguinlei 94, achterzijde torengedouw ING)

▶ Restaurant HUGO's at Ramada Plaza Antwerp
open van 18.30 tot 22.30 uur

▶ Gozo-bar
open van 10 uur tot 1 uur, uitgebreide snacks tot 23 uur
deSingelaanbod: tweede drankje gratis bij afgifte van uw toegangsticket

Reclamepanelen omringen de bouwwerf van deSingel. De plaatsing van deze
panelen levert extra middelen op om de bouwkosten te financieren. De toelating voor
het plaatsen van de advertentiepanelen geldt voor de periode van de bouwwerken.
Wij hopen op uw begrip.

ENGELAND BOVEN MET PURCELL EN HÄNDEL

Henry Purcell (1659-1695), 350 jaar geleden geboren en Georg Friedrich Händel (1685-1759), 250 jaar geleden gestorven, omspannen samen exact 100 jaar. Beide grootmeesters nemen een heel belangrijke plaats in in de Britse muziekgeschiedenis.

Bij George Frederic Handel (let op de Engelse schrijfwijze) moeten we bij 'Brits' een kanttekening plaatsen vermits hij afkomstig is uit Duitsland, omstreeks 1712 uitweek naar Engeland en in 1727 uiteindelijk werd genaturaliseerd tot Brits onderdaan. Rode draad in dit concertprogramma is de muziek voor solosopraan met begeleiding van basso continuo tot orkest, naast zuiver instrumentale werken. Intieme liederen afkomstig uit grotere werken en liedanthologieën, vocale- en instrumentale selecties uit de semi-opera 'The Fairy Queen' en de opera 'Dido and Aeneas' van Purcell, gecombineerd met fragmenten uit verschillende Italiaanse opera's, het Engelse oratorium 'Samson' en het Concerto Grosso opus 3 nr 2 van Händel. Het eclectisch bundelen van liederen en/of aria's, afkomstig uit diverse andere grotere werken tot een nieuw geheel, zeg maar het maken van een 'best of' (denk ook aan de aanduidingen 'The Most Celebrated...', 'Selected Ayres from ...' en de pasticcio), aangepast aan de plaats van uitvoering (huiskamer, hof of theater) en de beschikbare musici, alsook het invoegen van instrumentale intermezzi en dansen, past volledig in het kader van de toenmalige Engelse musiceer- en concertpraktijk. We doen Purcell en Händel hiermee zeker geen oneer aan, wel integendeel!

De Orpheus Britannicus

De Engelse uitgever Henry Playford roemt, in het voorwoord van Orpheus Britannicus, een postume uitgave van een selectie liederen van Henry Purcell, de Engelse Orpheus als volgt: "he was particularly admir'd for Vocal, having a peculiar genius to express the Energy of the English Words, whereby he moved the Passions as caus'd admiration in all his Auditors". Kenmerkend voor Purcells muziek - wat we ook kunnen afleiden uit bovenstaand citaat - is de symbiose van de toenmalige muzikale smaken. (De versmelting van stijlen, in het bijzonder de Italiaanse en Franse stijl, werd later door François Couperin omschreven als 'Les Goûts-Réunis', Parijs 1724). Algemeen was er een duidelijke Franse invloed op de Engelse muziek ten gevolge van het verblijf van Charles II aan het hof van Lodewijk XIV tijdens de Commonwealthperiode. Bij zijn terugkeer

(restauratie) kreeg ook Engeland zijn 'La petite bande' met de oprichting van de '24 Fiddlers'. De opheffing van de strenge puriteinse voorschriften van Cromwell gaf het muziekleven een nieuwe boost en zorgde op die manier voor een ideale voedingsbodem waarop Purcells genie ten volle tot rijping kon komen. Als koorkaap zong Purcell bij de Chapel Royal, eerst onder leiding van Henry Cooke en later ook Pelham Humfrey, leerling van Lully en vurig pleitbezorger van de Franse stijl. Vanaf 1673 kreeg Purcell ook les van John Blow, die hij opvolgde als organist van de Westminster Abbey. De Engelse (voor die tijd archaische) polyfone schrijfstijl van Locke en Blow, met zijn intense harmonische spanningvelden en chromatiek, wordt door Purcell geassimileerd en stilaan aangepast aan de overzeese trends. Het ingenieus contrapunt, gekruid met dissonanten, ruimt meer en meer plaats voor welluidendheid. De 'Sonnata's of Three Parts' en de 'Sonnata's of Four Parts' uit 1683 zijn dan ook Italianiserend, alhoewel Purcell de verworvenheden van zijn voorgangers niet overboord gooit, zoals duidelijk merkbaar in de **'Chacony for strings', Z730**. Dit werk is gebaseerd op een 'ground' (compositie gebaseerd op een steeds terugkerend harmonische schema) met vaak een accentuatie van de tweede tel van de driekwartsmaat (denk aan de sarabande). Naast eerder homofoon (verticaal) gerichte passages nemen de individuele strijkers (eerste viool, twee viool en altviool) en de bassectie beurtelings het voortouw. Purcell schreef meesterwerken in alle genres die hij hanteerde: odes voor koor en orkest, toneelmuziek, (semi-)opera's, liturgische muziek, instrumentale werken en ook liederen. In zijn liederen zorgt Purcell, met eenvoudige retorische middelen en verrassende harmonische wendingen, voor een sublieme verklanking van de Engelse taal zoals in **'Music for a while** Shall our cares beguile' (vrij vertaald: 'muziek laat ons voor een moment al onze zorgen vergeten'). Het zalvende 'Music' is zeer pakkend, evenals de klankschildering van expressieve woorden zoals 'wondering' en 'eternal', gebruikmakend van een melismatische zangwijze (verschillende klanken op een zelfde lettergreep). De 'drop' (vallen) wordt muzikaal gesuggereerd door een tekstherhaling op verschillende toonhoogtes - als het neervallen van lome regendruppels. Heel vrolijk gaat het er aan toe in **'Man is for the woman made'** (met als logisch vervolg: 'and the woman made for man') met een heel simplistische (en hierdoor ironische) zetting van de tekst. **'From silent shades'** bestaat uit verschillende geledingen en is doorgecomponeed - declamerende passages wisselen af met cantabilepassages. Vele liederen (vaak afkomstig uit een groter geheel) werden tijdens het leven van Purcell gebundeld (samen met werk van andere componisten) en gepubliceerd in 'The Theater of Music'. Postuum verschenen ook de liedantheologieën 'Ayres for the Theatre' (1697) en 'Orpheus Britannicus' (1698 en 1702), deels uit economische belangen van de uitgever, deels als huldeblijk aan de veel te vroeg gestorven Engelse Orpheus.

Van semiopera tot opera

Purcells **'Fairy Queen'** wordt muziekhistorisch gecatalogeerd bij de semiopera. Dit omvangrijke werk was ook niet per se bedoeld als opera en ontstond uit de traditie van het gesproken drama en de masque. De masque is een totaalspektakel met poëzie, liederen, gemaskerde dans en inhoudelijk gebaseerd op mythologische of allegorische onderwerpen. Men kan strikt genomen bezwaarlijk spreken van een Engelse operatraditie. Gedurende de burgeroorlog (1642-1649) en de Commonwealth-periode (1649-1658) waren bovendien de theaters noodgedwongen gesloten. Het was wachten op de rehabilitatie van Charles II (1659) en de restauratie (1660) van de monarchie en de kerk, om de theaterban te verbreken. Eindelijk verschenen opnieuw muziekdrama's, toneelstukken afgewisseld met muzikale tussenspelen en liederen, op de planken. De (geïmporteerde) Italiaanse opera (vaak met buitenlandse musici en zangers) vond pas in het begin van de achttiende eeuw zijn weg naar het Britse continent. Händel speelde handig in op het ontbreken van een Engelse operatraditie en boekte lange tijd grote successen in Londen. Er zijn echter twee uitzonderingen: 'Venus and Adonis' (ca. 1682) van Blow en 'Dido and Aeneas' (ca. 1684) van Purcell. Deze beide werken worden muziekhistorisch wel gecatalogeerd bij de opera en zijn ontstaan vanuit de hofmasque (zo wordt 'Venus and Adonis' van Blow op de oudst teruggevonden partituur nog masque genoemd), waarbij we kunnen spreken van een doorgecomponeerde handeling en een tekst die volledig op muziek werd gezet. Of een werk nu een semiopera of een echte opera is, is uiteraard niet het belangrijkste criterium om een werk uit te voeren. Zo getuigen de semiopera's van Purcell, gecomponeerd in zijn vijf laatste levensjaren, zonder uitzondering van een hoge kwaliteit. 'The Fairy Queen' (1692), naar een anoniem gebleven adaptatie van 'A Midsummer Night's Dream' van Shakespeare, is het langste en meest complexe theaterwerk van Purcell. Er zijn drie verschillende casts: acteurs (originele karakters van Shakespeare), zangers (met ook nieuwe allegorische personages zoals 'Night' en 'Summer') en dansers. Het resultaat was een erg lang muziektheater zodat er reeds bij de eerste opvoering coupures werden gedaan. Na de première voegde Purcell ook nog muzikale stukken toe zoals **'The Plaint'** ('O let me weep'). Dit is een van de meest sterke en lang uitgesponnen lamento's uit het hele oeuvre van Purcell (samen met 'When I am laid in earth', zie verder). Een soloviool of hobo becommentarieert op bepaalde plaatsen en leidt op nog andere momenten de zangstem boven een ground, bestaande uit een langzaam dalende beweging (waarbij twee dalende kleine secundes opnieuw stijgen, maar worden gevolgd door respectievelijk een dalende grote secunde en een kleine tert). De aria **'Hark, the echoing air'** wijst eerder in de richting van Italiaans belcanto en bravoure (pre-Händel) met heel wat vocalises op 'triumph'. Heel bijzonder en etherisch aandoend

Portret van Georg Friedrich Händel door Thomas Hudson, 1756 © National Portrait Gallery Londen

is de aria 'See, even night' waarbij de begeleiding uitsluitend bestaat uit eerste viool, tweede viool en altviool (dus zonder basso continuo en hiermee verwijzend naar de oude Engelse consortstijl). De strijkers zetten van hoog naar laag na elkaar in. Op zich is het driestemmige lijnenspel van dit strijkenensemble reeds perfect tot de zangstem erbij komt, hier en daar de harmonie aanvult en kleurt, maar ook verrassende harmonieën en dissonanten zingt. Een van de meest beroemde en aangrijpende aria's van Purcell is ongetwijfeld de klaagzang van Dido '**When I am laid in earth**' uit zijn enige echte opera 'Dido and Aeneas'. "Wanneer ik ter aarde ben besteld ... denk aan mij" zingt Dido vol zelfbeklag bij het afscheid van haar geliefde Aeneas én van het aardse leven. Aeneas vervult zijn plicht - evenwel mede door een list van de heksen - om Dido te verlaten en Rome op te richten. De elegie van Dido beweegt zich opnieuw boven een ostinato bas, gebaseerd op een dalende kwart (met telkens een kleine secunde per trap) en uitgebreid met een cadensformule van twee maten. De dramatiek van dit lamento wordt nog verhoogd door de harmonische spanning veroorzaakt door voorstellen of zucht motieven. Ook in de aria '**Oft she visits this lov'd mountain**' ('Vaak bezoekt zij deze verlaten berg') maakt Purcell gebruik van een steeds terugkerende basformule, ditmaal bestaande uit een 'walking bass' (met een doorlopende beweging in achtste noten). De uitbeelding van de dood van Aktaion, die opgejaagd door zijn eigen honden en dodelijk verwond ('mortal wounds') te laat werd teruggevonden ('Discover'd too late'), wordt heel aangrijpend met dissonanten (die trouwens niet altijd oplossen!) en chromatiek weergegeven.

Händels Concerto Grosso nr 2 opus 3

De zes Concerti Grossi opus 3 van Händel werden voor het eerst gepubliceerd door John Walsh te Londen in maart 1734. Evenals zijn orgelconcerti gaf Händel zijn concerti grossi graag een plaats binnen zijn theaterwerken als intermezzi. Typisch voor een concerto grosso (zie Corelli) is het alternerend principe: een kleine groep (concertino) die dialogueert met een grote groep (concerto grosso). Dit procedé is het logische gevolg van het musiceren in grote ruimtes vertrekkende vanuit een triobezetting. Om meer volume te produceren werden de vioolpartijen van een trisonate wel eens verdubbeld. In combinatie met het concerterend principe en de zin voor clair-obscur, was een afwisseling van soli en tutti heel voor de hand liggend.

De Concerti Grossi opus 3 worden ook wel eens de hoboconcerten genoemd omdat twee hobo's het geheel verrijken en soms ook solistisch naar voren treden. Het **Concerto Grosso nr 2 in Bes** uit deze bundel heeft vijf delen. Men zou kunnen stellen dat dit concerto de opeenvolging heeft van snel (vivace), langzaam (adagio) en snel (allegro) zoals bij een soloconcerto, met toevoeging van twee gestileerde dansen, menuet en gavotte. In het eerste deel (ternaire maatsoort) wordt, net zoals in een

sarabande, vaak de tweede tel benadrukt. Het concertino van twee violen krijgt in dit deel heel wat vlugge zestiende noten te verwerken. De hobopartijen verdubbelen over het algemeen de beide vioolpartijen en zorgen voor kleur. In het melancholische largo in c (do mineur), laat Händel de hobosolo begeleiden door het volledige orkest. Het derde deel is een vierstemmige fuga met uiteraard een thema, maar tevens ook met een tegenthema. In het minuet dialogeren de twee hobo's met het concertino (soli strijkers) en concerto grossi (tutti strijkers) ondersteund door de basso continuo. Het laatste deel, gavotte is driedelig opgevat, waarbij de hobo's als soli fungeren ten opzichte van het orkest. De tweede en derde geleiding zijn als het ware doubles (variaties) van de eerste geleiding. In de tweede geleiding krijgt de basstem achtsten toebedeeld terwijl in de derde geleiding de violen de smaakmakers zijn en triolen spelen.

Italiaanse opera's en Engelse oratoria in Londen

Op 24 februari 1711 oogstte Händel, in het Queen's Theatre te Londen, groot succes met de première van de Italiaanse opera 'Rinaldo'. Na zijn vijfjarig verblijf in Italië (1706-1710), waar hij zich het operametier eigen maakte, betekende deze triomf zijn definitieve doorbraak op Britse bodem. Händel speelde als geen ander in op het gebrek aan een Engelse operatraditie en importeerde letterlijk de Italiaanse opera met inbegrip van musici en zangers, alsook mét de typische rivaliteit tussen concurrerende componisten (Händel had conflicten met o.m. Porpora en Bononcini), de twisten en intriges tussen de primadonna's onderling (en hun respectievelijke aanhang) en de financiële moeilijkheden en faillissementen van operahuizen. Ondanks (of is het eerder dankzij) dit alles floreerde de Italiaanse opera van Händel in Londen gedurende dertig jaar (1711-1741), met maar liefst een veertigtal producties. We mogen natuurlijk niet vergeten dat Händel een echte vakman was die een grote melodische rijkdom aan de dag legde en als geen ander de karakters van de verschillende personages kon weergeven. Een kleurige afwisseling en vrije opeenvolging van recitatief, aria, arioso en eventueel ook koorgedeeltes, in functie van het dramatisch gegeven. Ook zuiver instrumentale stukken vinden hun plaats in de opera. In de eerste plaats denken we hierbij aan de ouverture. Een goed voorbeeld hiervan is de ouverture tot 'Rinaldo', in regel naar Frans model met het plechtige karakter en de typische gepunte ritmes, gevolgd door een fugatisch gedeelte. Na dit fugatisch gedeelte volgt plots een largo (een arioso voor hobosolo en orkest) waarna dit ouvertureblok wordt afgesloten met een gigue (dansbeweging in zesachtstenmaat). De thematiek van Händels Italiaanse opera's is heel gevarieerd, van strikt historische onderwerpen tot thema's ontleend aan het zestiende-eeuwse Italiaanse ridderepos (o.m. Tasso en Ariosto) en herwerkt door ervaren librettisten (o.m. Rossi, Haym en Rolli). Rond 1740 was het hoogtepunt van de

Italiaanse opera voorgoed voorbij. Verschillende factoren speelden een rol. Maatschappelijk en economisch vond er een verschuiving plaats: de burgerij werd steeds minder geïnteresseerd in een geïmporteerde kunstvorm, dat eigenlijk bedoeld was voor de adel, die op zijn beurt deze dure producties met al hun beroemde (en vaak beruchte) castraten en sopranen, niet kon blijven betalen. Händels interesse was ondertussen ook verschoven naar het Engelse oratorium, een genre dat hij zelf in het leven riep. Het Engelse oratorium bevat vele elementen uit de Italiaanse opera, maar is niet scenisch opgevat, waarbij het koor vaak een grotere en centrale rol krijgt toebedeeld. Men mag niet vergeten dat de oratoria van Händel bedoeld zijn voor het theater (en niet voor een uitvoering in de kerk). De libretti handelen over individuen of volkeren, met uitzondering van de 'Messiah', dat bijna uitsluitend is gebaseerd op contemplatieve bijbelfragmenten.

HENRY PURCELL (1659-1695)

Man is for the woman made, Z605

tekst: Peter Anthony Motteux (1660-1718)

Man is for the woman made,
And the woman made for man.
As the spur is for the jade,
As the scabbard for the blade,
As for digging is the spade,
As for liquor is the can,
So man is for the woman made,
And the woman for the man.
As the sceptre to be sway'd,
As the night's the serenade,
As for pudding is the pan,
And to cool us is the fan,
So man is for the woman made,
And the woman for the man.
Be she widow, wife or maid,
Be she wanton, be she staid,
Be she well or ill array'd,
Whore, bawd or harridan,
Yet man is for the woman made,
And the woman for the man.

From silent shades, Z370

tekst van anonieme dichter

From silent shades,
And the Elizium groves,
Where sad departed spirits
Mourn their loves;
From crystal streams,
And from that country where
Jove crowns the fields
With flowers all the year,
Poor senseless Bess,
Cloth'd in her rags and folly,
Is come to cure
Her lovesick melancholy.
Bright Cynthia kept he revels late,
While Mab the fairy queen did dance,
And Oberon did sit in state,
When Mars at Venus ran his lance.

In yonder cowslip lies my dear,
Entombed in liquid gems of dew;
Each day I'll water it with a tear,
Is fading blossom to renew:
For since my love is dead,
And all my joys are gone;
Poor Bess for his sake
A garland will make,
My music shall be a groan.
I'll lay me down and die;
Within some hollow tree,
The raven and cat,
The owl and bat,
Shall warble forth my elegy.
Did you not see my love
As he passed by you?
His two flaming eyes,
If he comes nigh you,
They wil scorch up your hearts.
Ladies, beware ye,
Lest he should dart a glance
That might ensnare ye.
Hark! Hark! I hear old Charon bawl,
His boat he will no longer stay;
The furies lash their whips, and call,
Come, come away, come, come away.
Poor Bess will return
To the place whence she came,
Since the world is so mad,
She can hope for no cure;
For love's grown a bubble,
A shadow, a name,
Which fools do admire
And wise men endure.
Cold and hungry am I grown,
Ambrosia will feed upon,
Drink nectar still, and sing:
Who is content
Does all sorrow prevent,
And Bess in her straw,
Whilst free from the law,
In her thoughts is as great,
Great as a king.

Music for a while, Z583

tekst: John Dryden (1631-1700) en Nathaniel Lee (1653-1692)

Music for a while
Shall all your cares beguile:
Wond'ring how your pains were eas'd,
And disdain'g to be pleas'd,
Till Alecto free the dead
From their eternal bands,
Till the snakes drop... from her head
And the whip from out her hands.

SELECTIE UIT 'THE FAIRY QUEEN', Z629

teksten van anonieme dichter naar 'A Midsummer Night's Dream' van Shakespeare

Thrice happy lovers

Thrice happy lovers, may you be
For ever, ever free,
From the tormenting devil, Jealousy.
From all the anxious Cares and Strife,
That attends a married Life.
Be to one another true,
Kind to her as she's to you.
And since the Errors of this Night are past,
May he be ever Constant, she be ever Chaste.

When I have often heard

When I have often heard young Maids complaining,
That when Men promise most they most deceive,
Then I thought none of them worthy my gaining;
And what they Swore, I would never believe.
But when so humbly one made his Addresses,
With Looks so soft, and with Language so kind,
I thought it Sin to refuse his Caresses;
Nature o'ercame, and I soon chang'd my Mind.
Should he employ all his wit in deceiving,
Stretch his Invention, and artfully feign;
I find such Charms, such true Joy in believing,
I'll have the Pleasure, let him have the pain.
If he proves Perjur'd, I shall not be Cheated,
He may deceive himself, but never me;
'Tis what I look for, and shan't be defeated,
For I'll be as false and inconstant as he.

The Plaint

O, let me forever weep!
My eyes no more shall welcome sleep.
I'll hide me from the sight of day,
And sigh my soul away.
He's gone, his loss deplore;
And I shall never see him more.

See, even night

See, even Night herself is here,
To favour your design,
And all her peaceful train is near,
That men to sleep incline.
Let Noise and Care,
Doubt and Despair,
Envy and Spite,
(the fiends delight)
Be ever banish'd hence.
Let soft Repose,
Her Eyelids close,
And murm'ring streams,
Bring pleasing dreams;
Let nothing stay
to give offence.

Hark, the echoing air

Hark, the echoing air a triumph sings.
And all around pleas'd Cupids clap their wings.

PAUZE

SELECTIE UIT 'DIDO AND AENEAS', Z626:

teksten: Nahum Tate (1652-1715)

Oft she visits

Oft she visits this lone mountain,
Oft she bathes her in this fountain,
Here Acteon met his fate,
Pursued by his own hounds,
And after mortal wounds,
Discovered too late.
Here Acteon met his fate.

Dido's Lament

Thy hand Belinda, darkness shades me,
On thy bosom let me rest,
More I would but death invades me.
Death is now a welcome guest.

When I am laid in earth,
May my wrongs create
No trouble in thy breast.
Remember me, but ah! Forget my fate.

GEORG FRIEDRICH HÄNDEL

Destero dall'empia (uit 'Amadigi')

tekst van anonieme dichter

Recitative

Mi deride l'amante,
La rivale mi sprezza,
Ed io lo soffro, oh stele?
Nò non sarà giamia
Ch'io perda il mio vigor frà pene e guai.

Aria

Desterò dall' empia dite,
Ogni furia a farci guerra,
Crudi, perfidi, si, si, a farvi Guerra
Ombre tetre omai sortite
Dall' avello che vi sera
A dar pene a colui che mi schernì.

Lassa! Ch'io t'ho perduta (uit 'Atalanta')

tekst van anonieme dichter

Recitative

Mà barbaro destin! Lo son Regina, egliè pastor;
Onde convien ch'asconda nel sen le fiamme:
E a miei reali alberghi tirornerò dolente.
Ah! Fato rio! Senza poterglidir, ch'egli è il cor mio.

Aria

Lassa! Ch'io t'ho perduta,
Oh bella, dolce prima,
Mia cara libertà.
E son quell' augellet to ch'ognor frà lacci stretto,
In van piangendo và!

Ma quando tornerai (uit 'Alcina')

tekst van anonieme dichter

Recitative

Non è più tempo. Ingrato! Mi richiama la gloria.

E'un van pretesto. Mi stimola l'onore.

Và: m' oltraggiasti assai: v' traditore.

Aria

Ma quando tornerai di lacci avvinto il piè,

Attendi pur da me rigore e crudeltà.

E pur, perchè t'amai,

Ho ancor di te pietà.

Ancor placar mi puoi, mio ben, cor mio;

Non vuoi? Mi lascia, infido. E v'.

Let the bright Seraphim (uit 'Samson')

tekst: Newburgh Hamilton (1691-1761)

Let the bright Seraphim in burning row,

Their loud, uplifted angel trumpets blow.

Let the Cherubic host, in tuneful choirs,

Touch their immortal harps with golden wires.

Academy of Ancient Music

Academy of Ancient Music is één van de leidinggevende orkesten op historische instrumenten. Sinds de oprichting door Christopher Hogwood in 1973 concentreert de Academy of Ancient Music zich op het vertolken van muziek uit de periode 1600-1850, van Monteverdi tot Mendelssohn. Het orkest maakte meer dan 250 opnamen. Het was het eerste orkest dat alle Mozartsymfonieën op historische instrumenten opnam, gevolgd door de complete pianoconcerti en symfonieën van Beethoven, de complete Haydnsymfonieën en de integrale pianoconcerti van Mozart met pianofortespecialist Robert Levin. Onder leiding van Hogwood maakte het orkest tevens een aantal operaopnamen in nauwe samenwerking met Cecilia Bartoli. In 1996 werd de artistieke leiding uitgebreid met de aanstelling van Paul Goodwin als codirigent en Andrew Manze als codirecteur, gevolgd door uitnodigingen voor een aantal gastdirigenten. Naast projecten met uitgelezen koordirigenten als Stephen Cleobury, Edward Higginbottom en Stephen Layton werkte Academy of Ancient Music ook regelmatig onder leiding van Giuliano Carmignola, Richard Egarr, Pavlo Beznosiuk, Masaaki Suzuki en anderen. Sinds 2006 heeft Richard Egarr de leiding van het orkest in handen. Tijdens het seizoen 2009-2010 voert AAM olv. Egarr muziek uit van Castello en Monteverdi tot Finzi en Britten in concerten over de hele wereld. Hoogtepunten zijn een tournee met muziek van Purcell en Haydn die hen langs Afrika en het Verre Oosten voert, een tournee door Europa met Händels 'Messiah' en een programma gewijd aan Monteverdi's weinig bekende tijdgenoot Dario Castello. Onder leiding van Egarr heeft het orkest Händels integrale instrumentale muziek opus 1-7 op cd gezet. Andere recente opnamen zijn deze van Bachs complete Brandenburgse Concerti olv. Egarr, werken van Purcell en Händel olv. Stephen Layton en het Choir of Trinity College Cambridge en Händels 'Messiah' olv. Stephen Cleobury en het Choir of King's College Cambridge. Academy of Ancient Music is orkest in residentie bij de universiteit van Cambridge.
www.aam.co.uk

Richard Egarr

Richard Egarr is sinds 2006 muzikdirecteur van de Academy of Ancient Music. Hij is een van de meest veelzijdige musici van zijn generatie. Hij bespeelt alle soorten toetsinstrumenten, gaande van vijftiende-eeuwse klavieren tot en met de moderne vleugel in twintigste-eeuws repertoire. Hij is veelgevraagd als dirigent, chambrist en solist. Richard Egarrs muzikale vorming begon als koorknaap in York Minster aan de Chetham's School of Music in Manchester en als orgelstudent aan Clare College, Cambridge. Zijn studies bij Gustav Leonhardt in Amsterdam waren van grote invloed op zijn werk in de authentieke uitvoeringspraktijk. Als dirigent is Richard Egarr zeer veelzijdig. Hij dirigeert opera's en

oratoria, van de Mattheüspassie tot John Taverners 'Ikon of Light'. Talloze concerten, opera- en oratoriumuitvoeringen brachten hem van het Glyndebourne Festival tot Beijing Concert Hall en Carnegie Hall in New York. Naast zijn drukke kalender bij de Academy of Ancient Music werkt Egarr ook geregeld als gastdirigent samen met het Residentie Orkest Den Haag, het Brabant Orkest, de Nederlandse Bachvereniging, Chamber Orchestra of Europe... Als solist geeft hij regelmatig concerten met The Orchestra of the Age of Enlightenment, English Concert, Het Orkest van de 18e eeuw, het Nederlands Radio Orkest en het Nederlands Blazers Ensemble. Samen met violist Andrew Manze vormt Egarr een vast kamermuziekduo. Tot Egarrs talrijke cd-opnamen behoren klavecimbelwerken van Frescobaldi, Purcell, Gibbons, Couperin en Bach. Een tour de force vormen de eerste opnamen van het complete werk voor klavecimbel en orgel van Johann Jakob Froberger. Voor Harmonia Mundi USA nam hij samen met violist Andrew Manze en cellist Jaap ter Linden de sonates van Rebel en Bach op (beide onderscheiden met de Preis der Deutschen Schallplattenkritik) en de complete sonates van Händel. Voor zijn opname van de complete sonates van Pandolfi met Andrew Manze ontving hij in 2002 de Gramophone Award. Met de Academy of Ancient Music nam hij alle klavecimbelconcerti van Bach op, alle Brandenburgse Concerti en een reeks Händel-cd's met de Concerti Grossi opus 3, de orgelconcerti opus 4 en 7 en de sonates opus 1, 2 en 5.

Carolyn Sampson

Carolyn Sampson is afkomstig uit het Engelse Bedford en studeerde muziek aan de University of Birmingham, waar ze de Arnold Goldsborough Prijs won. Sampson is een veelgevraagde sopraan, zowel op de vooraanstaande concertpodia als in de grote operahuizen over de hele wereld. Haar operadebuut maakte ze bij de English National Opera als Amor in 'L'Incoronazione di Poppea' van Monteverdi. Aan ditzelfde operahuis zong ze tevens de rollen van Pamina in Mozarts 'Zauberflöte', de titelrol in Händels 'Semele' en rollen in Purcells 'The Fairy Queen'. Op het St Endellion Festival zong ze de rol van Julietta in Richard Hickox' 'The Tales of Hoffmann'. In de Opéra de Paris was ze te horen als Eerste Nicht in Brittens 'Peter Grimes', als Euridice en La Musica in Monteverdi's 'Orfeo' met Concert d'Astrée e.a. Als concertzangeres was Carolyn Sampson onder meer te horen in de 'Messiah' van Händel met The Orchestra of the Age of Enlightenment, als solist met The King's Consort, in de 'Johannes Passion' met Freiburger Barockorchester en Gustav Leonhardt, in de 'Matthäus Passion' tijdens de BBC Proms met The English Concert en Trevor Pinnock, met het Orchestre des Champs-Élysées en Philippe Herreweghe. Carolyn Sampson gaf onder meer recitals in de Wigmore Hall in Londen. Ze verleende haar medewerking aan opnamen van werken van Bach met Collegium Vocale en Herreweghe voor het label Harmonia

Mundi, met Bach Collegium Japan voor BIS en met King's Consort en Ex Cathedra voor Hyperion. In december 2007 werd haar opname met liederen van Purcell geselecteerd als Editor's Choice door Gramophone.

Academy of Acient Music

muzikale leiding & klavecimbel

Richard Egarr

1ste viool

Rodolfo Richter

Pierre Joubert

Rebecca Livermore

Iwona Muszynska

Marianna Szucs

2de viool

William Thorp

Joanna Lawrence

Persephone Gibbs

Lara James

altviool

Trevor Jones

Marina Ascherson

cello

Catherine Jones

Emily Robinson

contrabas

Judith Evans

hobo

Frank de Bruine

Belinda Paul

fagot

Ursula Leveaux

trompet

David Blackadder

BINNENKORT IN DESINGEL

koor

CAPILLA FLAMENCA & PROMETHEUS ENSEMBLE

Missa Nova 'Angst en Verlangen'

G DEMACHAUT Messe de Nostre Dame
werken van **SCHUMANN, NANCARROW, KURTÁG, HOLLIGER**

ZA 21 NOV 2009 / 20 UUR / BLAUWEZAAL

INLEIDING Dirk Moelants / 19.15 uur / vergaderzaal
€ 20,15 BASIS / € 15,10 (-25/65+) / € 8 (-19 JAAR)

DE KUNSTCAMPUS GROEIT +12.000 M²

Een bouwproject van de Vlaamse Gemeenschap en de Artesis Hogeschool Antwerpen voor deSingel internationale kunstcampus en het Conservatorium van de Hogeschool Antwerpen.

PERMANENTE TOELICHTING VESTIAIRE DESINGEL
wo>zo/14>18 uur & aansluitend bij voorstellingen/concerten

2009-2010 architectuur theater dans muziek

ABO **TICKETS**

deSingel

Desguinlei 25 / B-2018 Antwerpen
ma → vr 10 → 19 uur / za 16 → 19 uur

www.desingel.be
tickets@desingel.be
T +32 (0)3 248 28 28
F +32 (0)3 248 28 00

deSingel is een kunstinstituut van de Vlaamse Gemeenschap en geniet de steun van

STAD ANTWERPEN

Haven van
Antwerpen

dS De
Standaard

Knack
weekblad
focus

hoofdsponsor

mediasponsors